

דברי תורה
מאת כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק
אבדק"ק צאנז-קלויזענבורג זעקללה"ה
שנה כ"ו [תש"ע] גליון י'

בעידן רעוא דרעוין פרשת מקץ

אנשי כנסת הגדולה יסדו לומר נוסח ההודאה בתפלה, אחרי שאומרים נודה לך ונספר תהלתך וכו' ועל נסיד שבכל יום עמנו וכו'. ויש להעמיק בביאור המשך הדברים. גם להבין כפל הלשונות על הנסים ועל הפורקן וכו', דלכאורה היינו הך כי הנס היה בזה שנעשה פורקן ותשועה לישראל. וכן הסדר אינו מובן, שהרי התגלות הנסים היתה על ידי שנעשה לעם ישראל פורקן ותשועה גדולה, אם כן היה לו להפך ולומר על הפורקן ועל הנסים. וכן קשה באומרו על הגבורות ועל התשועות. ויעוין לוקה"ק בבני יששכר מה שהאריך בביאור כל תיבה שבנוסח ההודאה.

והנראה כי היונים בטומאתם נתכוונו בעיקר להכחיש נסי השי"ת, להחשיך עיניהם של ישראל בהשקפות טמאות שהנסים היו רק בדורות הראשונים וכעת אין נסים בעולם, אלא הכל מתנהל בדרך הטבע של עולם כמנהגו נוהג. זה שאמרו (ב"ר ב, ד) וחושך זה גלות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן שהיתה אומרת להם כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל.

בשביל לעקור מן השורש דיעה כוזבת זו תקנו אנשי כנסת הגדולה להודות בנוסח התפלה על נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת וכו'. ודוקא באותה ברכה נתקנה ההודאה על הנצחון בהכנעת טומאת יון.

דבר זה הוא בגדר מה שאמרו (ברכות לג): הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, וזאת כדי שהאדם ככת עצמו יבחר בטוב. וכמו כן אלמלי היו כל העם רואים תמיד את האש הגדולה כמו כמתן תורה, וכאשר זכו הצדיקים לראות במראות אלקים, אז היתה הבחירה מתבטלת, דאף אחד לא היה מסוגל להיות כופר להכחיש את הנגלה לעין כל. לכן הקב"ה מסתיר את הנסים. ועבודתו של איש יהודי היא להתבונן ולראות נסי ה' ונפלאותיו גם בתוך החושך והתגברות הטומאה, דאדרבה הן הן נוראותיו הן הן גבורותיו שכובש את כעסו ונותן ארך אפים לרשעים וכו' (יומא סט; ילקוט דברים תנו).

לפיכך זמן הדלקת נר חנוכה משתשקע החמה, כאשר חושך מכסה ארץ, ואז בתוך החושך נראה אור ישועתו.

על זה הכוונה כמה שיסדו לפתוח תחלה על הנסים, לרמוז שאף לפני התשועה ופורקן, בשעה שעמדה עליהם מלכות יון הרשעה, גם כן ראו נסים ונפלאות. דוקא משום כך זכו שנעשה להם נס, דלולי שהיו מאמינים ורואים תמיד יד ה' הרי היה בנאותם באופן שלא בדרך הטבע הכרח לאמונה, מכיון שאחרי ראות הנסים הנגלים אין מציאות של כפירה וכנ"ל, ונמצא מתבטל מהם כח הבחירה. אבל בהיות וגם מתחלה שבחו והודו על הנסים לכן ועל הפורקן.

והחזר ומפרש ועל הגבורות היינו שגם מקודם לא היו אומרים נכרים משתעבדים בכניו איה גבורותיו, אלא הכירו ואמרו אדרבה זו היא גבורת גבורתו, מי כמוכה באלים ה', מי כמוכה באלמים (גיטין נו:) שאתה שומע ניאוצו וגידופו של אותו רשע ושותק, נורא תהלות עושה פלא. ועל הגבורות ועל התשועות, פירוש שגם בהנהגה של גבורות ומדת הדין ראו תשועות ונפלאות.

שוב אומרים ועל הנחמות, בעבודתנו לא עזבנו אלקינו ובתוך חשכות הגלות מרעיף עלינו נטפי תנחומים בהשגחתו הנפלאה. כאשר עיני ראו, ועוד לא מש מזכרוני, כל אשר עוללו לנו הצוררים ימש"ו, ואף שם זכינו וראינו נסים שלא כדרך הטבע. כמה פעמים חשבתי שכבר הגיע קצי ובסוף נצלת על ידי השם נפשנו בחיים, וכבר השכיבו אותי על הארץ על מנת לירות בי ואלקי אבי היה בעזרי ויצילני מחרב רשעים, ומתוך הרבה נפשות שנהרגו הי"ד היתה לי נפשי לשלל.

*

בכוונת אומרו ועל המלחמות יש לרמוז. כי גם בדבר הזה רואים השגחת השי"ת עלינו, דבכל עת אשר העמים נועצו לב יחדיו לעשות כלה בישראל ח"ו, הקב"ה מטיל קטמה ביניהם בדברי ריבות, שתהא אומה אחת מתגרה ונלחמת בחברתה, ומתוך כך מסיחים דעת מן עם ישראל וזממם בל תפק. כך היה גם בימי מלכות יון הרשעה, שנפל פילוג ומריבה בין שרי אנטיוכוס. וכך רואים מעשים בכל יום דאין שלום לרשעים, שמן השמים לא נותנים להם בשום אופן לכא בישיבה ועצה אחת.

זה שאנו משבחים על המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, היינו על המלחמות שבינם לבין עצמם, שהקב"ה מסכסך אומה בחברתה, והכל לטובתם של ישראל, כמאמרם ז"ל (פסיקתא לו) שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי האומות העולם מתגרים זה בזה וכו' וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומרים להיכן נלך ולהיכן נבוא, ואומר להם בני אל תתייראו כל מה שעשית לא עשיתי אלא בשבילכם וכו'. הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל.

על זאת תקנו נר חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ (שבת כא:), ולהורות נתן שעלינו להתבונן ולראות נסי ה' בחוץ אצל הגויים. זה פעמים רבות שנועדו לומר לנו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד, ופתאום הגיע אחד ועשה מהפכה על ידי הריגה וכדו', ומתוך שהם עסוקים בכך שוכחים ממזימתם הרעה לנגדינו. הן הן הנסים והנפלאות שניתן לראותם בכל עת, בימים ההם בזמן הזה, תצא החוצה ותראה איך שהעמים נלחמים זה בזה ותראה בכך יד ה' הנטויה עלינו לגאלינו מכף כל העריצים.

*

על דבר זה שורר נעים זמירות ישראל (תהלים קמט) הללויה שירו לה' שיר חדש וגו', רצ"ל שיר על ישועה חדשה ומיוחדת. כי רוצה ה' בעמו וגו', יעלו חסידים בכבוד וירגו על משכבותם, היינו שהם מקיימים בעצמם (תהלים ג, ו-י) אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי ה' יסמכני לא אירא מרכבות עם אשר סביב שתו עלי, ובעודם ישנים על מטתם ה' גומר בעדם שיהא לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאומים רצ"ל בינם לבין עצמם, וזאת בגלל אשר רוצה ה' בעמו לפאר אותם בישועה באופן שלא יהיו ידיהם מגואלות בדם רשעים. לעשות בהם משפט כתוב, רצ"ל בהם וביניהם שגוי אחד יהרוג את חברו, דבר זה הדר הוא לכל חסידיו כשאין נוקקים לבוא על חלליהם ולטמאות בהם, כי במגע ובמשא מטמאים אליבא דכולי עלמא (יבמות סא).

כן נמצא כן היה במלחמת חשמונאי ובניו, כמסופר במדרש חנוכה (נרפס באוצר המדרשים, והובא גם בלקוט מעם לועז ריש פרשת בהעלתך) דאחרי שקמו מכרוע בתפלתם תפס הקב"ה שבעים שרים של מעלה משרי אומות העולם וכו' ויאמר להם הרגו איש את קרובו וכו', וכשהיו היונים מורים חצים וחרבות באו המלאכים ונעצו אותם בלבות היונים, הוי חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה, והיו בני חשמונאי רואים הנסים ואומרים ה' ילחם לנו עכ"ל. באופן שהכהנים מסמרא דחסד, כד"א (דברים לג, ה; וזהר ח"ג קמו א) תומך ואוריך לאיש חסידך, לא שלחו ידם בהריגה.

בזה יש לבאר דברי הפרי חדש (אור"ח עתר) שכתב ביישוב קושיית הב"י דהא היה בו להדליק יום אחד ואם כן לא היה גם בליל הראשון, דבלילה הראשונה אנו מדליקין משום הנצחון והז' לילות האחרות הוא משום הנס. והקשו עליו דמה ענין להודות ולהלל על המלחמות בהדלקת נרות דייקא.

ונראה בהקדם מה שהקשו עוד (הרא"ם על הסמ"ג, הובא בח"א מהרש"א שבת כא: ד"ה טמא, ובפר"ח שם) דהרי סוף סוף נטמא השמן בהדלקתו, כיון דטמאי מתים היו מחללי המלחמה. ולהנ"ל אתי שפיר דלא נטמאו כלל בהריגתם, כי מן השמים נלחמו בהם.

זה שיסדרו לומר הנרות הללו אנו מדליקין וכו' ועל המלחמות שעשית וכו' על ידי כהניך הקדושים דייקא, כלומר שנשארו בקדושתם ולא נטמאו בטומאת מת.

על גם זה שבנצחון המלחמה מדליקין בליל ראשון נרות וכו' להדלקת המנורה במקדש, שיכלו להדליק במהרה מאחר שנהרגו צורריהם בדרך גם.

על זאת שבחו אהובים ועל המלחמות שעשית לאבותינו (ועיין בני יששכר מאמר ד אות ז), היינו על שנהרגו היונים מבלי שישראל קדושים יזקקו לירות ולנגוע בהם.

בזה יש בנותן מעם לשבח בשיטת הארחות חיים (כ"י אור"ח תרעב ובשו"ע שם א) דמיו שהדליק מבעוד יום אחר פלג המנחה אפילו בחול מפני שהוא טרוד יצא. והוא פלאי דהא עדיין אין זמן הנס דחנוכה. ומיושב להנ"ל דיש מקום לעשות זכר לנס שנעשה עוד קודם שנחו מאויביהם, שה' נלחם להם והרג בשונאיהם, אשר גם זה היה לפני יום כ"ה.

*

זו אחת מן הנסים והנפלאות בימים ההם ובזמן. אזכרה ימים מקדם במלחמת העולם הראשונה הוציאו מאות אלפים אברכים ובחורים למערכת הקרב, אלמלי היה כן בזמנינו תורה מה תהא עליה, ומחסד ה' לקיים בנו (שבת קיט:): אל תגעו במשיחי אלו תינוקות של בית רבן ובנביאי אל תרעו אלו תלמידי חכמים. הלא אין לך גם גדול מזה, ורואים בעליל איך שבעבודתנו לא עזבנו אלקינו, שנותרים לנו ללמוד תורת אמת. הן הן גבורותיו והן הן נוראותיו, רק שומה אינו מרגיש להתבונן בנסים שיש עד עצם היום הזה.

על כן התיר הארחות חיים להדליק נר חנוכה גם מבעוד יום, להודות ולהלל על הנסים ועל הנפלאות שנעשו בעת צרתם, שגם אז לא עזבם השי"ת.

*

יש לכאר דקדוק אומרנו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל, דלכאורה שפת יתר הוא ומאי קא משמע לן שרשעים היו.

ונראה שהכוונה בזה להדגיש שברשעתם נתכוונו להרע גם לגופים, [וצר להם לישראל מאד מפניהם ולחצום לחץ גדול (רמב"ם חנוכה ג א)], ובודאי שהיו עומדים עלינו לכלותינו כמו בגזירת המן, אלא שהקב"ה סיכל עצתם, שלא גזרו להשמיד ולהרוג ולאבד, אך ורק להשכיחם תורתך ולהעבירם על חוקי רצונך. דבזה היה לישראל דין אונס רחמנא פטריה, כמבואר בהמשך הלשון רשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך, דעל אף שעמדו עליהם להשכיחם התורה ולהרשיע מעשיהם, מכל מקום כיון שנאנסו היה להם דין צדיקים ועוסקי תורה.

בכך צדקה עשה הקב"ה עם ישראל, שבמקום להרוג את הגופים ולהעבירם מן העולם יגזרו על הנשמות גזירה דעבידא דבטלה, לשום לנו שארית בארץ ולהחיותנו לפליטה גדולה.

בדבר זה נחלקו בשעתם צדיקי יסודי עולם. כאשר הרה"ק הרבי ר' מענדל מרימנאב זי"ע ביקש להחיש את הגאולה, ואמר מוטב שילכו מלעמבערג עד ראווא שקועים עד הארכובה בדם ישראל ובלבד שמשויה כבר יבא, טען נגדו הרה"ק מראפשיטץ זי"ע ואמר לשליש ולרביע לא שמענו, אם רק יחסר שליש או רבע של יהודי אנו לא רוצים לשמוע מהגאולה. כד הוינא טליא שמעתי סיפור הדברים באריכות מפי כ"ק אאמור"ר זי"ע,

ושאלתי וכי לעת כזאת אחרי רוב הפורעניות שעברו עלינו אנו לא רואים שהצדק היה עם הרה"ק מרימנאב, וגער
בי כ"ק אאמו"ר מה שאתה רואה ידע הרה"ק מראפשיץ יותר טוב מכך.

ומן הנראה שהרה"ק מרימנאב ראה את דורנו השפל, יתמי דיתמי בלי צדיקים ותלמידי חכמים, וסבר דמוטב
לגזור על הגופים והנפשות ישארו בקדושתם. אבל הרה"ק מראפשיץ העדיף להציל את הגופים אף שזה יהא
על חשבון הנשמות, כי זה בגדר אונס רחמנא פטריה, והשי"ת אומר מוטב שימחה שמי ובלבד שיהיו בני ישראל
חיים וקיימים.

בזה הבנתי העובדא שהיה שם בערב פסח בשעת אפיית המצות, שהרבי ר' מענדל הכניס המצות בתוך התנור,
ועל כל מצה היה מכריז ואומר: מצה עם כך וכך רוסים לתנור. ונכנס שם הרה"ק מראפשיץ והכריז ואמר:
רבי, נאפוליאן הוא ממא וממא נדחה לפסח שני. ותיכף נשא רגליו וברח משם. מיד נודעק הרבי ר' מענדל: מי היה
זה. כי בדבריו בלבד לו כל הענינים... [חסר ההמשך]

בשיטה זו הלך גם מתתיהו, על כן נזכר שמו לשבח בתחלת נוסח ההודאה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול
השמונאי וכו', דבשעה שעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לעשות בהם כלה ח"ו, פעל הוא
בקדושתו לבטל את רוע הגזירה שיהא רק להשכיחם תורתך ולהעבירם על חוקי רצונך, ולא יבואו על הגופים.

כבר מילתי אמורה בנוגע למאמרו של רבה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע: חידוש נפלא הוא לי על התנאים שצפו
ברוח קדשם עד סוף כל הדורות, וכתבו כל כך גזירות רעות ויסורים שיהיו קודם ביאת המשיח, ולא ראו
שאלמלך יהיה בעולם וכל אלו הרעות והגזירות כבר המתיק וביטל אותם (נתיב מצותך אמנה ד ה, בשם חותנו הקדוש
ששמע מפה קדשו). [ואחרי כל צרות רבות ורעות שעברו על ראשינו רבים תמהו לדעת צדיק מה פעל]. ואמרתי
שנתכוין על ארץ הקדושה, ששם לא יהא להם שליטה...⁽¹⁾

יעזור השי"ת הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו ולא [רק] לגופים, ובימי חנוכה אלו יתעורר על עם ישראל רחמים
וחסדים, ונוכל לעבדו בלבב שלם, להרכות אור התורה בהתרכות ספסלי דבי מדרשא, ללמוד וללמוד
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, וניגאל גאולת עולם גאולה שלימה במהרה בימינו
אמן.

וכבר דיברנו בנר ו' מענין דאיתא בספה"ק שמלך יון בני' יוסף, דע"י שבג"י פגמו בקדושה נתנו כח ליונים
לטמאות כל השמנים שבהיכל, וכן גזרו על המילה לטמאות הברי"ק מחמת שעברו על ולא תתורו וגו'.
ולזה קורים תמיד פרשת מקץ בימי החנוכה או מיד לאחריהם, כדי להמשיך שיהא השי"ת מתנהג בחסידות מוחל
עוונות עמו, היינו גם הטא זה שנעשה ע"י כל הרמ"ח איברים (וכנודע שלכן נקרא סתם עון, דעון במילואו בני'
רמ"ח), כי זה היה מדרת יוסף הצדיק למחול על עלבונו, וכן יעשה עמנו השי"ת ואל יזכור לנו חטאים ופשעים
שעשינו ומסרנו ניצוצות הקדושים לסמ"א. ובחנוכה נתעורר זכות יוסף הצדיק, ובכך הכניע השי"ת את מלך יון,
וכנ"ל דחושבנא דדין כחושבנא דדין.

ולזה תיקנו להדליק על פתח ביתו מבחוץ (שבת כא:), כי באים עכשיו ימי חודש טבת שהוא מג' חדשים השפלים
שעליהם נאמר ויהי כמשלש חדשים וגו' זנתה תמר כלתך כידוע מהאריה"ק, וימי השוכב"ם מתחילים
כבר להאיר, ובוכים להשי"ת בחרטה גדולה על העבר, והנה הנרות רומזים לנשמות וכד"א (משלי כ, כו) גר ה'
נשמת אדם, והקדושה נקראת רשות היחיד יחידו של עולם, והטומאה נקראת עלמא דפרודא רשות הרבים,

^(*) חסר ההמשך, וחבל על דאבדין. וכפי ההשערה נאמר בזה סיבת ההבדל בין גזירת המן הרשע בחו"ל, ובין גזירת אנטיוכס
הרשע בארץ ישראל, והבן.

ומוציאים נרות חנוכה לרשות הרבים מקום התרמודאים (עי' שבת שם) שהם אומה של מזמורים (יבמות טז), ועושים זאת כלילה, לרמוז שערכנו לילות טמאות ובכך מסרנו נרות – נשמות קדושות לסט"א וטמאנו אותם. ומדליקים נר לכל אחד (שבת שם), רמוז שעלינו ליתן דין וחשבון על כל נפש.

ואיתא בספח"ק דחנוכה גמר הימים הקדושים, ונתנו רמז לדבר מהכתוב (תהלים קיח, כז) אסרו חג – סוכות – בעבותים עד קרנות המזבח, היינו חנוכה שאז היה חנוכה המזבח. ונראה כי הנה חזרנו בתשובה וצמנו בערב ר"ה, ולדעת כמה פוסקים גם בשבת שובה, ואח"כ היה הו"ר יומא דערבה בנ"י זרע, אבל מה בצע בכל זאת בעוד שלפי הוזה"ק לא מהני תשובה על חטא זה, ויצר לב האדם רע מנעוריו מורגל ומושרש בטומאה ואינו מרגיש בחומר העוון, ובהתכוונו בזה חושך ומר לנו שהרי אי אפשר לתקן זאת בר"ה וחג הסוכות ואף לא בשמחת תורה, ולזה אנחנו עומדים ומצפים לימי החנוכה שבהם עזר השי"ת למתיתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו – שהיו כל בניו אצלו ולא היו לו בנים לסט"א, ובימים האלו שהם מדברי סופרים אשר חמורים מדברי תורה יש התעוררות גדולה ביותר מאור חנוכה שמאיר בעולמות העליונים, ואז א' הוי' ויאיר לנו ד' פעמים השם א' בנ"י ש"י, וכשחוטאים נפגם שם הוי' שמלגאו לחותם ברי"ק כנודע, ובימים האלו אפשר לתקן שיהא א' הוי' ויאיר לנו, וזאת כאשר אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח בחנוכה ימי חנוכה המזבח. ולפיכך הקדים השי"ת ימים אלו לחדש טבת, וקורים אז פרשת מקץ לעורר זכותו של יוסף שאמר כי נשני וגו', שגם השי"ת ישבח לנו מה שמכרנו נשמות להקליפות.

(בעידן רעוא דרעיון פרשת מקץ תשל"ז לפ"ק – שפע חיים כרך ה' עמ' ק"ץ)

בקשה: בהיות ובכתבים הללו נשמטו הרבה דברים,

**בקשתינו שטוחה בזה לכל מי שיש תחת ידו העתקה יותר מדוייקת מדברי התורה הזאת
[שנאמר בשנת תשמ"ג או תשד"מ] שיואל בטובו להמציא לידי המערכת, וזכות הרבים תלוי בו.**

תוכן הענינים:

- היונים החשיכו עיניהם של ישראל לומר דבומן הזה אין נסים. להוציא מזה תקנו בנוסח התפלה ועל נסיך שבכל יום עמנו וכו', ובסמוך לזה הודאת על הנסים.
- הנסים מוסתרים בתוך הטבע כדי שלא יתבטל הבחירה.
- הדלקת נר חנוכה משתשקע החמה, לרמוז על ראיית אור הישועה בתוך חשכות הגלות.
- לולי שראו הנסים גם מקודם לא היה אפשר לעשות נס לבטל הבחירה. וזה שאומרים על הנסים ועל הפורקן וכו'.
- הקב"ה מטיל קטטה בין העמים כדי שלא יועדו יחדיו נגדינו. וז"ש ועל המלחמות וכו'. לכן נר חנוכה בחוץ דשם אצל הגויים רואים נסי ה' עלינו.
- הגויים נלחמים ביניהם כדי שעם ישראל לא ילכלכו ידיהם בדם. וז"ש לעשות נקמה בגויים וגו'.
- הדליקו המנורה בטהרה כי היונים נהרגו על ידי מלאכי מעלה. בזה מבואר תירוץ הפר"ח על קושיית הב"י שכליל ראשון מדליקין משום נצחון המלחמה. ובנוסח הנרות הללו וכו'.
- טעם לשיטת הארחות חיים שאם טרוד יכול להדליק מבעוד יום אחר פלג המנחה.
- רואים נסי ה' בזה שאין חובשי ישיבות נאלצים לצאת למלחמות.
- מלכות יון הרשעה רצו לגזור כליון וה' הפיר עצתם לגזור רק על הנשמות. בזה נחלקו הרבי ר' מענדל והרה"ק מראפשיץ. מתתיהו כהן גדול פעל כשיטת הרה"ק מראפשיץ.
- מה שאמר הרבי ר' אלימלך שביטל חבלי משיח נתכוין על ארץ הקדושה.

גליון זה נדבת הרה"ח מוה"ר **אלימלך ווייס** הי"ו
לרגל שמחת הכנס נכדו הב' **משה** נ"י
בן לחתנו הרה"ח מוה"ר **מאיר ארי' שארף** הי"ו
לעול התורה והמצוות – למז"ט ובשטומ"צ

*

ולעי"נ הרה"ג **משה** בהר"ר **משה** ז"ל ווייס
נלבי"ע י"ט כסליו ת. נ. צ. ב. ה.
ולעי"נ הרה"ח מוה"ר **אליהו** בהר"ר **שמשון** ז"ל פרידמאן
נלבי"ע י"ט כסלו ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת הרה"ח מוה"ר **יהושע בנימין** בהר"ר **יצחק** ז"ל געלב
במלאות שנה לפטירתו
נלבי"ע זאת חנוכה, ב' טבת תשס"ט – ת. נ. צ. ב. ה.
הונצח ע"י חתנו הרה"ח מוה"ר **אברהם מרדכי פעלבערבוים** הי"ו

גליון זה נדבת הרב **שמעון מוטצען** הי"ו
לרגל שמחת הכנס בנו **ישראל** נ"י לעול התורה והמצוות
למז"ט ובשטומ"צ

גליון זה נדבת הרה"ח מוה"ר **חיים יצחק אייזיק הלוי** לעווי הי"ו
לרגל שמחת הכנס בנו **אלימלך הלוי** נ"י לעול התורה והמצוות
למז"ט ובשטומ"צ

גליון זה נדבת הרה"ח מוה"ר **יצחק ישראל הערשקאוויטש** הי"ו
לרגל שמחת תגלחת בנו **שלמה** נ"י
למז"ט ובשטומ"צ

גליון זה נדבת הרה"ח מוה"ר **אליהו אריה לייב הלוי זילבערמאן** הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת **פריידא** שתחי'
למז"ט ובשטומ"צ

גליון זה נדבת הרה"ח **מורינו יוסף אלימלך דייטש** הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן **שמעון** נ"י
למז"ט ובשטומ"צ

גליון זה נדבת הרה"ח **מורינו אהרן יהודה הלוי לעווי** הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת **ליבא** שתחי'
למז"ט ובשטומ"צ

גליון זה נדבת הרה"ח מוה"ר **חנני' יו"ט ליפא דייטש** הי"ו
לרגל שמחת פדיון בנו בכורו **שלמה** נ"י
למז"ט ובשטומ"צ

מכון להוצאת דברי תורה

מאת כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק זצוקללה"ה

שע"י איגוד חסידי צאנז

(718) 431-1055